

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De cane, qui à scholaribus baptizatus, in rabiem versus est, cap. 45.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

sospitatem recuperaret. Illa sollicita de filio, mane cū familia ac parentibus ad Episcopum venit, quid visiderit exposuit, baptizari illum humiliter perivit, & obtinuit; sicut retulit Henricus miles de Vlmen, qui præsens erat. Baptisterium pagani circumsteterunt, & riserunt, quorum risus versus est in admirationem: nam adolescens, qui desperatus intravit, baptizatus sanissimus exiuit. Spero q̄ hodie in fide CHRISTI perseveret, & forte alij eius exemplo crediderunt. Sed quid baptismi virtutem in aliis commendo, cū illam mirabiliter satis expertus sim in memetipso?

C A P V T XLIII.

CVM adhuc scholaris parvulus tempore quodā laborarem in acutis, & semel ac secundō post crism' recidiuassem, contigit ut puella quēdam pagana, quam mater tera mea pecunia cōparauerat, baptizaretur: habebat enim circa decem annos ætatis. Suasum est matri meæ, ut eodem linteamine, quo illa de baptismō exierat, adhuc madido me inuolueret, & sciret gratiā sanitatis celerius secuturā. Quod cū factum fuisset, attractu illius aquæ sacratissimæ mox in sudorem erupi, & conualui. Licet enim baptisimus medicina sit animæ, multi tamen virtute illius sanitatem corporum consecuti sunt, sicut legitur de TRANQUILLINO & CHROMATIO urbis præfecto. APOLLONIVS: Velle aliquod audire miraculū in aquis simplicibus factum, quibus nec consecratio, nec sacri chrismatis infusio, tribuit virtutem. CÆSARIUS: Prior tibi adhuc vnum referā de baptismō, cuius virtutem amplius etiam in re aduersa cognosces.

C A P V T XLV.

TEmpore quodam, quidam scholares sacerdotū morem imitantes, in quodam flumine canem sub inuocatione trini nominis baptizauerunt: canis verò virtutem tanti nominis sustinere non valens, mox illis videntibus versus est in rabiem: pueris verò, eo quod genus illud insanissimum sit, pepercit, sciens non malitia, sed ex stultitia sacramento factam iniuriam. De aquis verò simplicibus, habes exemplum

sup-

In actis
S. Seba.
ftiani.

superius cap. 35. de pescatore, quem aqua exussit. Ha- In aquis
bes etiam exemplum aliud in distin. 3. de homine pec- commu-
carore, ob cuius vitia mare intumuit, & post confel- nibus.
sionem tranquillum factum est. Simile tibi nunc re-
citarbo, de quo satis miraberis.

C A P V T XLVI.

IN prima expeditione Ierosolymitana, Richardus Rex Anglorum, cum multitudine peregrinorum, cōpiisque maximis transfretauit. Die quadam, circa crepusculum orta est in mari tempestas validissima, ita ut naues procellis concussae, & vi ventorum impulsae, mortem omnibus intentaret. Rex vero sicut & ceteri mortem ante oculos habens, tota illa nocte clamauit: O quando erit tempus, in quo grisei monachi surgere solent ad laudandum Deum? - tanta enim bona illis feci, & non dubitem, quin mox ut cœperint prome orare, Dominus nos respicere debet. Mira fides Regis, Dominus vero qui dicit: Si habueritis fidem sicut granum synapis, dicetis huic monti, trans hinc illuc, & transibit, euidenti miraculo fidem iam dicti Regis remunerabit. Nam circa octauam horam noctis tempore matutinali, monachorum surgētūm Dominus orationibus excitatus, & ipse per potētiam consurgens, imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna, ita ut omnes de tam subitam maris immutatione mirarentur. Reuersus vero idem Rex, gratia eiusdem miraculi, amplius ordinem honorauit, quasdam domus eleemosynis ditando, de nouo alias extruendo. Hæc de miraculis aquarum dicta sufficiat, quia ad miracula terræ festino.

Mat. 17.

C A P V T XLVII.

Videtur nostris temporibus impletum, quod Dominus in Euangelio dicit: Surget gens cōtra gentem, & regnum aduersus regnum, & terræ motus magni erunt per loca, & pestilentiae & fames, terroresque de cœlo, & signa magna. Licet de his aliqua dixerim exempla, superaddam nunc plura. Nostris temporibus gens Saracenorum, duce Saladino Rege Syriæ, surrexit contra gentem Christianorum, à

In terra
edita pro
digia.

Luca 21.

Rr 3

quo